

A nitrogénellátás hatása a cukorcirok (*Sorghum bicolor* L./Moench) cukorhozamára

K. NÉMETH TAMÁS – IZSÁKI ZOLTÁN

Tessedik Sámuel Főiskola
Mezőgazdasági Víz- és Környezetgazdálkodási Főiskolai Kar
Szarvas

ÖSSZEFOGLALÁS

1989-ben 4 jelzőnövénnyel beállított trágyázási tartamkísérletben vizsgáltuk 2002-ben a *Róna 4* cukorcirokfajta szárazanyaghozamát, a szárlé cukortartalmát és a cukorhozamot. Eredményeink alapján az alábbi főbb megállapításokat tettük:

- 80 kg ha⁻¹ nitrogéntrágya-dózissal a talaj felső 60 cm-es rétegének 89,5 kg ha⁻¹ NO₃-N-ellátottsági szintjén a kontrollhoz képest szignifikáns hozamnövekedést tapasztaltunk, azonban az ellátottsági szint további növelésével a szárazanyaghozam érdemben nem változott,
- a cirok szárazanyag-felhalmozásának intenzívebb időszaka a tenyészidőszak második fele,
- a nitrogénellátottság javulásával a szárlé cukortartalma csökkent, azonban a hektáronkénti cukorhozam a termés hozam növekedés következtében megbízhatóan növekedett.

Kulcsszavak: cukorcirok, N-, P-, K-ellátottsági szint, szárazanyag, cukorhozam.

BEVEZETÉS

A globális klímaváltozás miatt mind hazánkban, mind pedig világviszonylatban megnő a jelentősége a szárazságtűrő növények termesztésének. A silócirok kiváló szárazságtűrő képessége miatt perspektivikus növénye lehetne mezőgazdaságunknak. Aszályos területeken, gyenge minőségű talajokon a silócirok szinte az egyetlen biztonsággal megtermelhető tömegtakarmányt adó növény, amennyiben a kelés időszakában (május eleje–közepe) elegendő nedvesség van a talajban a gyors és egyöntetű keléshez.

Elsősorban nagy cukortartalma miatt jósolnak ennek a növénycsoportnak nagy jövőt. Etetése a karbamiddal kiegészített, sok nyersrostot tartalmazó takarmányok emésztését segíti elő a kérődző állatoknál (Józsa 1976). A silócirok (cukorcirok) a kukoricacsalamá-